

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Ostrov**, se sídlem Vykmanov 22, Ostrov, o žalobě na ochranu proti nečinnosti, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 7. 12. 2018, č. j. 30 A 277/2018 - 29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal ke Krajskému soudu v Plzni žalobu, kterou se domáhal ochrany proti nečinnosti žalované ve věci jeho žádosti o poskytnutí informací. V žalobě mimo jiné navrhl, aby krajský soud vydal předběžné opatření, kterým žalované nařídí, aby se zdržela všech dehonestujících a diskriminačních výroků při výkonu své funkce, které snižují důstojnost žalobce, a to dnem vyhlášení předběžného opatření.

[2] Krajský soud návrh žalobce v záhlaví označeným usnesením zamítl s odůvodněním, že žalobce nespecifikoval hrozící vážnou újmu, která by měla souvislost s předmětem řízení o výše uvedené žalobě.

[3] Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž uvedl, že považuje svůj návrh za dostatečný, neboť nelze exaktně popsat všechna očekávaná nebo tvrzená diskriminační jednání žalované. Stěžovatel pro řízení o kasační stížnosti požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů.

[4] Podle § 104 odst. 3 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), je nepřipustná kasační stížnost, která směřuje proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Typově se bude jednat o rozhodnutí učiněná soudem v průběhu řízení, jejichž účelem je pouze prozatímně upravit poměry účastníků řízení. Z díkce § 38 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že takovým procesním institutem je i předběžné opatření.

[5] Rozhodnutí o předběžném opatření slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměrů účastníků do doby, než se tyto poměry změní nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.). Dočasná povaha usnesení o zamítnutí návrhu na předběžné opatření ve věci je tedy nepochybná. Tento právní závěr Nejvyšší správní soud

zastává konzistentně ve své judikatuře (viz blíže rozsudek ze dne 21. 12. 2007, č. j. 4 Ads 52/2007 - 145, nebo usnesení ze dne 28. 1. 2004, č. j. 1 Ans 2/2003 - 35).

[6] Jelikož rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím dočasným, nemohl se Nejvyšší správní soud kasační stížností stěžovatele proti napadenému usnesení meritorně zabývat, a musel ji pro nepřipustnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s.

[7] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že v souladu se zásadou hospodárnosti řízení neřešil splnění poplatkové povinnosti ani povinné zastoupení stěžovatele. Nepřipustnost kasační stížnosti proti napadenému usnesení je zřejmá z textu zákona a jednoznačné prejudikatury Nejvyššího správního soudu. Jednalo by se proto o bezúčelný a zcela neefektivní postup (k obdobnému postupu srov. např. usnesení zdejšího soudu ze dne 11. 6. 2014, č. j. 3 As 109/2014 - 10).

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné žádné opravné prostředky.

V Brně dne 27. února 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu